

ברכת האדרת

פעשה בוריי ינא שזחזה פולך בזרע,

וראה אדם אמד שהוה משופע בויתר (לבוש בגדים יקרים).

אמר לו: ישנה רבי להארה אצלנו?

אמר לו: מה שישנה אותך.

הכניסו לתחז ביזון, האכילו ותשלקו,

ברוקו במקרה ולא מכאן, במשנה ולא מכאן,

במלחמות ולא מכאן, באנדר ולא מכאן.

אמר לו: שלם רבך.

אמר לו: יברך ית' בברוח.

אמר לו: יטול אתה לומר מה שאנו אומר לך?

אמר לו: כן.

אמר לו: אטרו - אמל הכלב את פתו של ינאי.

עמר ותפסו. אמר לו: ירושתך אצלך זהה מזוינו ממן.

אמר לו: ומה ירושתך אצלך?

אמר לו: פעם אהת עברתי לפני בית ספר ושמעתי קול חיטולות שאומרים: "תורה ביצה לנו משה

מודשת קדשות יעקב". קדשות יצאו אין כתיב כאן, אלא "קדשות יעקב".

מטה מהפיכם זה לזה, אמר לו: מזוע זבית לאטול על שולחני?

אמר לו: טימי לא שמעתי דבר רע והחומר לבצעין,

ולא ראיתי שניים מריבים זה עם זה ולא עשוי שלום בינויהם.

אמר לו: כל כך דורך אצלך ולראוחך 'מלך'??!

והוא פליאו: "ישט ורך אראנט בישע א-להם" -

שין כהוב, השם זרכו ורב ארבע.

(ויקרא ורבה פרשה ט^ג)

דאמר ר' יוחנן משפט ר' שמעון בן יוחאי: בעל הבית בוצע ואורה פברן.

בעל הבית בוצע, כדי שיבצע בעון יפה.

ואחריו מבן, כדי שיבן את בעל הבית.

מי מביך? יהי רצון שלא יבוש בעל הבית בעולם הזה ולא יכלה לעולם הבא.

(ברכות זג פ"ז ע"א)